

เสริมคุณ คุณาวงศ์ ผันใหญ่ให้ศิลปะไทยก้าวไกลสู่โลก

แม้จะประสบความสำเร็จไปทั่วทุกจักร ในฐานะเจ้าพ่อ ออกาไนเซอร์มือหนึ่งของอาเซียน ผู้อยู่เบื้องหลังงานอีเวนต์ ใหญ่ๆระดับชาติมากมาย แต่คำถาม “คุณจก-เสริมคุณ คุณาวงศ์” ซีอีโอค่าย CMO ว่า ชีวิตนี้ภูมิใจกับอะไรที่สุด เราอาจได้คำตอบเหลือเชื่อว่า การสร้างธุรกิจพันล้านเป็นเรื่องจ๊อบๆ แต่ที่ยิ่งใหญ่กว่าคืออยากเป็นจุดเล็กๆร่วมปลูกฝังรสนิยมด้านศิลปะ ให้แก่วัยรุ่นในสังคมไทย พร้อมสนับสนุนศิลปะไทยก้าวไกลสู่โลก

“ในมุมมองของผม การลงทุนในศิลปะไม่มีกำไร หรอก แต่ผมทำเพราะแพสชั่นมากกว่า ผมคิดว่ามันเป็น พรหมลิขิตที่ทำให้ผมต้องมาเป็น CEO โสมเฟ้าทรัพย์สินมาเก็บกอบ งานศิลปะในอดีตรวบรวมไว้ในที่เดียวกัน ผมเชื่อว่าเมื่อรวย แล้วประสบความสำเร็จแล้ว เราทุกคนควรช่วยกันปลูกฝัง รสนิยมศิลปะให้สังคมไทย หุ่นในกลุ่ม SET 50 ควรสนับสนุน ศิลปะให้ครบทุกบริษัท กระทรวงศึกษาควรให้ความสำคัญ กับรสนิยมด้านศิลปะ ถึงวันนี้เมืองไทยมี “กรรทีพีอีไอ โนมมี” ไม่ได้หรอก ถ้าเด็กไทยยังไม่มึรสนิยมด้านศิลปะผมเชื่อว่า รสนิยมจะสร้างประเทศ สร้างเศรษฐกิจ และสร้างคนรุ่น ต่อไปอย่างมาอ้างข้าวไม่มีกิน อาร์ตยังไม่ต้องทำ”...เจ้าพ่อ ธุรกิจอีเวนต์พันล้านบอกเล่าความในใจ กับทีมข่าวหน้าสตรีไทยรัฐ

จากเจ้าพ่ออีเวนต์ผันตัวมา เป็นนักสะสมศิลปะรายใหญ่ ของเมืองไทยได้อย่างไร

ผมเริ่มสะสมงานศิลปะ เมื่อ 20 ปีที่แล้ว เริ่มจากการไปดูงานศิลปะในพิพิธภัณฑ์ที่ ต่างประเทศ มีโอกาสซื้องานประติมากรรม

ขนาดเล็กสะสมมาเรื่อย จากนั้นเริ่มซื้องานเพนดิง รูป “ภูเขาทอง” ของ “อ.อนันต์ ปาณินท์” แล้วก็ไป เสาะหางานศิลปะที่ศิลปินกร วังท่าพระ และค้นค้นไปถึง นครปฐม ไปสะดุดใจกับงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาศิลปะกร ที่ถูกทิ้งร้างหัวขาดไว้ตามพงหญ้า นักศึกษาสร้างงานดีๆส่ง อาจารย์แล้ว แต่ไม่รู้จะเอางานประติมากรรมไปเก็บที่ไหน พอเห็น อย่างนั้นรู้สึกเสียดาย ผมเลยตั้งใจว่าจะสะสมประติมากรรมไทย

ตรงนี้คือที่มาของการเปิดศูนย์ประติมากรรม กรุงเทพฯ ใช้ไหมคะ

ผมสะสมอยู่เกือบ 10 ปี จึงนำประติมากรรมที่มีอยู่มา เปิดเป็นศูนย์ประติมากรรมกรุงเทพฯ ผมใช้ความศรัทธาของ ตัวเองเปิดศูนย์นี้ เมื่อ 12 ปีที่แล้ว โดยไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ จากรัฐบาล แต่ทำเพราะความรักศิลปะ ช่วงแรกมีของจัดแสดง อยู่ 120 ชิ้น ปัจจุบันมีของจัดแสดง 200 ชิ้น และเพนดิงกับวัตถุ ศิลปะต่างๆอีก 200 ชิ้น

มีผลงานชิ้นเอกหลายชิ้นที่เป็นมรดกของ ชาตินี้อาจจัดแสดงอยู่ในศูนย์ด้วย?

ผมได้รับความร่วมมือจากหลายหน่วยงานที่เขาเชื่อถือ ว่าเราตั้งใจทำงานสามารถสร้างชื่อเป็นศูนย์รวมผลงานประติมากรรม เยอะที่สุดในไทย เราภูมิใจที่ได้เป็นห้องรับแขกต้อนรับศิลปิน จากทั่วโลก โดยมีผลงานชิ้นสำคัญทางประวัติศาสตร์หลาย ชิ้น เช่น รูปปั้นสมเด็จพระนเรศวรมหาราชฝีมือ “อ.ศิลป์ พีระศรี” ผมร่วมกับมูลนิธิธรรมาวุธจัดตั้งคลังหล่อแบบจากปูนปลาสเตอร์ มอบให้พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ และอีกชิ้นเก็บไว้ที่ ศูนย์ประติมากรรมกรุงเทพฯ เรายังมี “ประติมากรรมสิงโต ขนาดยักษ์” เคยตั้งอยู่ที่ศาลากลางกรไทย ป็นโดย “อ.ช่วงมุดพินิจ”

ทางลัดของไทยอนุญาตให้เราไปถอดพิมพ์ และนำมาจัดแสดงที่ศูนย์ อีกร้านที่ภูมิใจมากที่สุดคือ “ครุฑไพรัชศิลป์กลาง” ทางไปรัชศิลป์ไทยอนุญาตให้เราถอดพิมพ์จากต้นแบบ ต้องต่อนั่งร้านขึ้นไปสูงเท่าตึก และไปถอดพิมพ์ 200 กว่าพิมพ์ สร้างเป็นงานประติมากรรมโลหะสัมฤทธิ์ ครุฑยักษ์นี้เป็นผลงานของ “อ.ศิลป์ พีระศรี” ที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ไว้ ส่วนที่เหลืออีก 90% เป็นผลงานประติมากรรมที่เราซื้อจากศิลปินไทยหลากแขนง ศูนย์ของเราติดตั้งพระพุทธรูปสุโขทัย ไปถึงยุค “อ.ศิลป์ พีระศรี” ซึ่งจุดประกายให้เกิดประติมากรรมยุคโมเดิร์นอาร์ตในไทย ไหลไปถึงยุคแอ็บสแตรกต์ เรามีงานของ “อ.เขิน ชัมศิริ” เป็นคอลเลกชันใหญ่ 26 ชิ้น และมีงานศิลปินยุคใหม่ เช่น อ.จักรพันธ์ วิลาสินีกุล, อ.เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ และ อ.ถวัลย์ ดัชนี ยังขาดก็แต่ศิลปะคณะราษฎร ส่วน “อ.จักรพันธ์ โปษยกฤต” ผมปวารณาตัวเป็นลูกศิษย์

อีกบทบาทที่ไม่ค่อยมีใครรู้คือการเป็นช่างภาพอาชีพ ช่วยแบ่งปันพรสวรรค์ด้านนี้หน่อย

ผมหลงรักการถ่ายภาพ
ตั้งแต่เรียนนิเทศศาสตร์

จุฬาฯ เริ่มรับจ๊อบถ่ายภาพตั้งแต่ปีสอง ถ่ายหมดทั้งโบชัวร์โรมานโอเล็ก, โรงเรียนทิวไผ่งาม, รองเท้ากีฬา, หนังสือบู๊ต และถ่ายแฟชั่น พอเรียนจบมีรุ่นพี่ชวนไปตั้งบริษัทรับทำปฏิทินและไดอารี่ โดยผมมีหน้าที่คัดลอกนิตยสารปฏิทินและถ่ายภาพ คุณพ่อให้เงินล้านหนึ่งเพื่อซื้อกล้อง ผมก็เอาทั้งล้านหนึ่งไปซื้อกล้องยี่ห้อ ฟอรัมเมต ยี่ห้อ Sinar มาหันตั้งบริษัท ทำให้มีโอกาสถ่ายภาพเหตุการณ์สำคัญๆ หลายอย่าง รวมถึงการสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปีและภาพโบราณวัตถุภายในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติพระนคร ภาพลักษณ์ของผมในฐานะช่างภาพมืออาชีพอาจไม่ชัด แต่ผมมีผลงานถ่ายภาพจัดแสดงเป็นเรื่องเป็นราว 4 ครั้งแล้ว

ชีวิตนี้ทำอะไรมาเยอะแยะ ภูมิใจกับผลงานอะไรมากที่สุด

ภูมิใจที่สุดคือ ได้รับเกียรติร่วมถ่ายภาพในหลวง รัชกาลที่ 9 ในงานพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติ 60 ปี ผมเป็น 1 ใน 7 ช่างภาพหลักที่ได้ถวายงานใกล้ชิด ตั้งแต่เสด็จออกมหาสมาคม ณ สีหบัญชร ไปจนถึงงานเลี้ยงพระกระยาหารค่ำ ในพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติ ครบ 60 ปี โดยภาพประวัติศาสตร์ที่ในหลวง รัชกาลที่ 9 และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เสด็จออกมหาสมาคม มีแค่ผมกับ "อ.รัชฎ วัชรานุกุล" ยืนอยู่จุดเซ็นเตอร์ของสนามหน้าสีหบัญชร ผมยังได้ถ่ายภาพในช่วงงานเลี้ยงนำชาพระราชทานคั้นสุก และงานเลี้ยงพระกระยาหารค่ำ

จากด้านหนึ่ง จนวันนี้มีเป็นพันล้าน ถือว่ารวยหรือยังประสบความสำเร็จหรือยัง

ประสบความสำเร็จหรือยังขึ้นกับมุมมองมากกว่า แต่ถ้าถามว่าพอใจหรือยัง ก็ตอบได้ว่าพอใจกับชีวิตแล้ว ดีใจที่ได้ทำสิ่งที่อยากทำหลายๆอย่างไปแล้ว ทั้งงานอื่นที่ใหญ่ๆระดับชาติอย่างเช่น การแสดงแสงสีเสียงในรูปแบบ 3D Mapping

ตลอดแนวกำแพงวัดพระแก้ว และ
การจัดนิทรรศการ

เย็นศิระ เพราะ
พระบริบาล ณ ท้อง
สนามหลวง

เป็นคนทำอะไรก็ ทำอะไร ต้องสุดโต่งทุก อย่าง มีอะไรเป็นแรง ผลักดัน

ผมอยากทำอะไรก็จะลุยขึ้นมาทำอะไร เป็นคนแบบนี้แต่ไหนแต่ไร อย่างตอนทำเทศกาลวัดอรุณฯ ผมไม่ได้มีคอนเนกชัน จู่ๆเดินเข้าไปหาเจ้าอาวาสวัดอรุณฯเรียนว่าอยากทำ ท่านก็ให้ทำอะไร ผมเนรมิตวัดอรุณฯเป็นแลนด์มาร์กอีเวนต์ด้านวัฒนธรรม เพราะอยากรื้อฟื้นงานมหกรรมที่ยั่งยืน และเมื่อรู้ว่า "อ.จักรพันธ์ โปษยกฤต" เป็นผู้ชำนาญด้านหุ่นหลวงสมัย ร.5 ผมไปขอให้ท่านเป็นที่ปรึกษา โดยไม่เคยรู้จักมาก่อน ทุกครั้งที่ได้ทำอะไรแบบนี้จะรู้สึกชื่นใจมาก ไม่ใช่ความสำเร็จในแง่เงินทอง แต่เป็นความสำเร็จที่ได้ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมไทยมันคงเป็นโชคชะตาชีวิตไว้จริงๆ.

ทีมข่าวหน้าสตรี